

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΜΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ · ΕΝ · ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΡ. 15 — ΕΝ ΔΕ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡ. ΦΡ. 16 — ΕΝ Τῇ ΕΞΩΤ. ΦΡ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΥΓΗΤΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἰδοὺ ὅτι ἀπὸ ὑψιφώνου ἡ ἀντιπολίτευσις ἐγένετο ἀνθυψίφωνος καὶ κατεβίβασε τὴν φωνὴν τῆς. Ἀἷ ἀποδοχὴ τῶν Θεσσαλικῶν πεδιάδων ὡς ἀντάλλαγμα τοσούτων ἐλπίδων καὶ τοσούτων δικαίων δὲν εἶναι πλέον ὥς ἄλλοτε προδοσία· ἡ Ὥρα τῆς Τρίτης τὴν χαρακτηρίζει μόνον ἀπράξιν ἄφρονα καὶ ἀντεθνικὴν. Δὲν γνωρίζομεν πόθεν ὀρμήσεις ὁ κ. Τρικούπης ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἀπεκάλει ἀπροδοσίαν· τιτλοφορεῖ τώρα τόσον ἄβρως καὶ τόσον ἀνωδύνως. Ὅλιγον ἐὰν εἴμεθα ἐγώισται, θ' ἀπεδίδομεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν μεταμόρφωσιν αὐτὴν τοῦ κ. Τρικούπη ὅστις πεισθεὶς ὑφ' ἡμῶν — θὰ ἐλέγομεν — ὅτι ἐὰν ἐμεσολάβησε προδοσία εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἀποδοχὴν τοῦ Πρωτοκόλλου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς προδοσίαν αὐτῆς μετέχει ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἡμῖς διὰ τῆς ψόφρας διαγωγῆς τοῦ ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡναγκάσθη διὰ ν' ἀπαλείψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἡμῖς νὰ ἐξαφανίσῃ οὕτω πως τὸ ὅλον. Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐξηγήσωμεν καὶ ἄλλως τὸ πρᾶγμα. Ὁ κ. Τρικούπης ὡς πολιτικὸς ἐργάζεται μὲ τὸ κομμάτι. Οὐδέποτε προεῖδεν· οὐδέποτε ἐσκέφθη περὶ τῆς αὔριον, ἀλλ' οὔτε περὶ τῆς χθές· ἡ χθές ἦτις ἦτο δι' αὐτὸν προδοσία παρήλθεν· ἐλησμόνησεν ὅτι ἡδυνάμεθα νὰ λάβωμεν καὶ τὴν Ἡπειρον· τώρα πρὸ κεῖται περὶ Θεσσαλίας, καὶ τρέμει μήπως τὴν καταλάβωμεν ὅχι ἀναιμάκτως· τοιοῦτόν τι περιστατικὸν ἐὰν συμβῇ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ τὸ χαρακτηρίσῃ ὡς προδοσίαν· καὶ ἐπειδὴ διὰ τοιοῦτον ἐγκλημα ἐπεφύλαξε τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς προδοσίας, διὰ τὸ ἄλλο τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐδέχθη νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν προγενέστερον χαρακτηρισμὸν ὃν τῷ εἶχε περιάψει, ἀντικαταστήσας αὐτὸν δι' ἄλλου ἡπιωτέρου καὶ μαλακωτέρου. Πράξις ἄφρων καὶ ἀντεθνικὴ! Πόσας τοιαύτας δὲν ἔχει εἰς τὸ δισάκκι τοῦ ἑκαστοῦ ὑπουργός. Ἡ ἀφροσύνη μάλιστα δύναται νὰ ἐκληφθῇ καὶ ὡς θωπεία. Τί τρέλλα ποῦ ἔκαμε νὰ τὰ δεχθῇ ὁ Κουμουνδούρος. Τρυφερωτέραν φράσιν δὲν δύναται νὰ ἀρθρώσῃ χεῖλη ῥωμαϊκά. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀντεθνικόν, τοῦτο εἶναι

ὁ συνήθης ὀνοματισμὸς πάσης πράξεως εἰς ἣν δὲν συμφωνοῦμεν.

Βλέπετε πόσον ὀγλίγωρα κατορθώσαμεν νὰ φέρωμεν τὸν κ. Τρικούπην νὰ συμφωνήσῃ μεθ' ἡμῶν, ὅτε τῷ ἐλέγομεν ὅτι διὰ τὴν ἐπελθούσαν λύσιν ἔνοχος εἶναι καὶ αὐτός, ἔνοχος εἶναι καὶ ὁ Κουμουνδούρος. Τώρα ποῦ εἶναι καὶ οἱ δύο ἔνοχοι, ἡ λύσις ἐκεῖνη δὲν εἶναι προδοτικὴ, εἶναι μόνον ἀντεθνικὴ, εἶναι ἀπλούστατα ἄφρων. Νὰ εἰσθε δὲ βέβαιοι ὅτι ἐνδομύχως ἤρχετο νὰ ἦτο αὐτὸς ὁ πατὴρ τοιαύτης ἀφροσύνης, τοιαύτης ἀντεθνικότητος.

Ἄν ἐπιμείνωμεν περισσότερον τὴν ψυχολογικὴν ἔρευναν τῆς νεωτάτης πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη, θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνδούρου γενομένην δεκτὴν λύσιν οὐ μόνον κατὰ βάθος δὲν ὑπελάμβανε προδοτικὴν, ἀλλ' οὔτε ἄφροναν, οὔτε ἀντεθνικὴν, τούναντίον τὴν ἐνόμιζε μέγα τι, ὥστε κατὰ πεποιθήσιν τὴν ὠνεῖρεύετο ἀνεκτέλεστον καὶ ἂν θέλετε ἐπέχαιρην ἐπὶ τούτῳ. Δὲν θέλομεν νὰ φέρωμεν ὡς ἐπιχείρημα οὔτε τοὺς οἰκείους πολιτικοὺς φίλους τοῦ κ. Τρικούπη διακωδωνίζοντας τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκτελέσεως καὶ στοιχηματίζοντας βαρύτατα ἐπὶ τούτῳ, οὔτε τὴν γλῶσσαν τοῦ ἐρμηνεύοντος δουλικώτατα τὸ προσωπικὸν φρόνημα τοῦ κ. Τρικούπη *Μιλῶνος*, μὴ πιστεύοντος εἰς τίποτε ἐξ ὧν γίνεται ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀπὸ διθυραμβιστοῦ αἰσιοδόξου ἐπιτηδευσμένου τόσον ἀηδῶς τὸν πυρρῶνιστήν· ἀπλούστατα ἐπικαλούμεθα τὴν Ὥραν ἥτις δι' ἐνὸς ἡ δύο ἄρθρων ἀπεπειράτο ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ συνολόγησις τῆς στρατιωτικῆς συμβάσεως θὰ ναυαγήσῃ εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς Τουρκίας.

Θὰ μᾶς εἴπητε ὅτι δὲν ἡδύνατο νὰ προβλέπῃ ὁ πεπειραμένος οὗτος πολιτικὸς περισσότερον ἐνὸς ἀπλοῦ δημοσιογράφου; Μάλιστα ἡδύνατο· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὅταν δὲν πρωθυπουργῇ, ὑπὸ τόσον σφοδρὰς ἐπιθυμίας κατέχεται ὅπως εἰ δυνατόν ἀκίνητῇ τὸ πᾶν, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κινήσεως τοῦ πλανήτου ἡμῶν, ὥστε αἱ ἐπιθυμίαι τοῦ ὑποκαθίστανται εἰς τὸ λογικόν του καὶ ὅταν λέγῃ ὅτι σκέπτεται ὅτι δὲν θὰ γίνῃ αὐτὸ, ἀμέσως δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ γίνῃ αὐτό.

Μετὰ τὸν ἐπιβληθέντα ὑπὸ τῆς Βυρῶνης συμβιβασμὸν, τὸν ὅποιον ἐκ τῶν ὑστέρων τώρα καταλαμβάνομεν ὅτι αὐ-

τὸν ἐνόμιζεν ὡς τὸν μόνον πιθανὸν καὶ δυνατὸν, πῶς ἄλλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπολέμει τὴν Κυβέρνησιν ἢ πείθων τὸν κόσμον ὅτι καὶ ὁ συμβιβασμὸς αὐτὸς θὰ μείνῃ ἀνεκτέλεστος ;

Διατί θαυμάζετε ; Ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς τελευταίας πρωθυπουργίας του δὲν διεκέρυττεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀναιδέστατα ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα δὲν εἶναι εἰσέτι οὔτε εἰς τὸ ἄλφα του ; Καὶ μετ' ὀλίγους μῆνας ἐκείνο τὸ ὅποιον ἐνόμιζεν οὔτε ἄλφα δὲν ἦλθε ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Βερολίνου νὰ τὸ κατακυρώσῃ ὡς Ὁμέγα ; Καὶ διὰ νὰ μὴ φωραθῇ τόσῳ μωρὸς πολιτευτῆς, δὲν περιεσύναξεν ἐν κτηνωδεστάτῳ πολυσελίδῳ τῆς Ὁρας ἄρθρῳ τόσα ῥάκη ἐκ Κωνσταντίνου, κοινοβουλευτικῶν ἀγορεύσεων καὶ ἄρθρων ἐφημερίδων διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ 24 ἄρθρον τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ 1Γ'. πρωτόκολλον οὐδεμίαν εἶχον ἀξίαν καὶ ὅτι μόνον ἡ ἀπόφασις τῆς συνδιασκέψεως τοῦ Βερολίνου εἶχε τοιαύτην ; Ἀλλ' ἐὰν μὴ προὔπηρχε τὸ 24 ἄρθρον, ἐπὶ τίνι λόγῳ θὰ συνεκροτεῖτο ἡ συνδιάσκεψις καὶ τί ἄλλο εἰμὴ ἐκεῖνο ἦλθε νὰ ἐφαρμόσῃ αὕτη ;

Καὶ ἐνταῦθα θέλετε μ' ἐρωτήσῃ : Τόσον ἡλίθιος εἶναι λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μεθ' ὅλην τὴν παιδείαν του, τὰ ἀγγλικά του, τρεῖς ἢ τέσσαρας μέχρι τοῦδε ὑπουργείας καὶ ἰσαριθμούς πρωθυπουργίας ; Καὶ πάλιν σὰς ἀπαντῶμεν ὅχι ἄλλ' αὐτὴν τὴν περὶ ἡλιθιότητος ἰδέαν τὴν ὁποῖαν οὔτε σεῖς οὔτε ἡμεῖς ἔχομεν περὶ αὐτοῦ, ἔχει ἐκεῖνος περὶ ἡμῶν ὅλων καὶ τὴν ἐξαπάτησιν ἡμῶν νομίζει τὸ δραστηριώτερον μέσον πρὸς ὕψωσιν ἑαυτοῦ καὶ ἀνάδειξιν ἰσοβίου εἰ δυνατόν πρωθυπουργοῦ.

Τί ὠραιότερον δι' αὐτὸν ἐὰν ἐπειθεσθε ὅτι ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἔλθῃ αὐτὸς πρωθυπουργὸς ζήτημα ἐλληνικὸν δὲν ὑπῆρχε, καὶ ὀλίγας ἡμέρας ἀφοῦ ἦλθε πρωθυπουργὸς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα ἐλύετο ὑπὲρ ἡμῶν ὑπὸ τῆς συνδιασκέψεως τοῦ Βερολίνου !

Ἄν κατάρθου τῶρ νὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι τὸ πρωτόκολλον Κωνσταντινουπόλεως δὲν θὰ λάβῃ ἐκτέλεσιν, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ συνεκαλεῖτο ἡ Βουλὴ, περιστάσεις τινες ἀντίξοι ἀνέβαλλον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὸν συμβιβασμὸν, αὐτὸς δὲ κατάρθου νὰ ἀνατρέψῃ τὸ ὑπουργεῖον, αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι ἀντιπαρήρχοντο καὶ ἡ κατάληψις τῆς Θεσσαλίας ἐλάμβανε χώραν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Τρικούπη, τί πλειονοψηφία καὶ τί θρίαμβος ! Ἄν δὲν κατάρθου νὰ σὰς πείσῃ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ σύμβασις θὰ προσκρούσῃ κατὰ τῆς ἐπιμονῆς τῆς Πύλης, τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας δὲν θὰ τὴν ἐνομιζέτε μέγα τι, ἀλλὰ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ποῖαν μεγάλην ἰδέαν θὰ ἐσχηματίζετε περὶ τῆς φημισμένης περινοίας τοῦ ἀνδρός !

Τώρα ὅτε βλέπει τὴν στρατιωτικὴν σύμβασιν ὑπογραφεῖσαν καὶ ἐπικειμένην τὴν ἐναρξιν τῆς καταλήψεως, προπαρασκευάζει νέαν ὑπόνομον διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Χαρακτηρίζει τὴν σύμβασιν ὡς ὅ,τι αἰσχρὸν καὶ ταπεινωτικόν, καὶ κατὰ συνέπειαν παρορμᾷ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως τὴν ἀπορρίψῃ, ῥίπτουσα πάλιν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ οἰουδήποτε συμβιβασμοῦ εἰς τὸ ἄγνωστον, τὸ ἀόριστον τῶν διαπραγματεύσεων. Ἐν τῷ μεταξὺ δυνατόν νὰ μεσολαβήσῃ ὑπουργικὴ μεταβολὴ καὶ τὸ νέον ὑπουργεῖον νὰ δεχθῇ παρομοιωτάτους ὅρους, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τοὺς δεχθῇ ὁ κ. Τρικούπης, πρὸς δὲ τὸ Ἔθνος ἔχει πλήρη πεποιθήσιν, — ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ Τσικνόπουλος δὲν ἐπρόφασε νὰ ἐξελέγῃ τὸ Ταμεῖον ὀθῶν — καὶ ὅχι ὁ κ. Κουμουνδούρος, πρὸς δὲ τὸ Ἔθνος οὐδεμίαν ἔχει πεποιθήσιν.

Μὴ πιστεύων ὅμως ὅτι ὁ Κουμουνδούρος θ' ἀκούσῃ τὴν

συμβουλὴν του, καὶ βλέπων ὅτι τοῦ φεύγει καὶ ἡ εὐκαιρία αὕτη, ἀναγκάζεται νὰ ὀνειροπολῇ ἐκστρατείας, πολέμους, αἵματα κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐπιφυλάσσεται μόνον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ν' ἀποκαλέσῃ τὸν πρωθυπουργὸν προδότην. Τί bon enfant αὐτὸς ὁ Τρικούπης !

Καλεῖσθαι.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τὸ συμβούλιον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως τοῦ συναδέλφου μας κ. Τριανταφύλλου. Τὸ συμβούλιον διὰ νὰ κολακεύσῃ ἀπεφάσισε νὰ παρανομήσῃ. Καὶ νὰ παρανομήσῃ ἐναντίον τοῦ θεμελιώδους νόμου. Τίποτε παράξενον νὰ προέβαλε τὸν περὶ ὑποτροπῆς βλακωδέστατον λόγον. Ἀλλὰ τί ὑποτροπῇ, ἀφοῦ δὲν προηγήθη ἐγκλημα, τοῦ Τριανταφύλλου ἐν δυοὶ δίκαις ἀθωωθέντος. Εἶναι ἀπελπισία ἀπὸ τόσον εὐτελεῖς χαρακτῆρας κρατοῦντας τόσον ὑψηλὰς θέσεις. Ὁ κ. Βουλπιώτης λοιπὸν ἠθέλησε ν' ἀποκτήσῃ φήμην θηρίου ; Ὁ Βῶρος φήμην αἰμοδόρου καὶ ὁ κ. Ἡλιάδης νὰ βγάλῃ ὄνομα ; Ἰδοὺ ὅτι σὰς παραδίδομεν καὶ τὰ τρία αὐτὰ ὀνόματα καὶ κάμετέ τα ὅ,τι θέλετε.

Ἀξίζει τώρα τὸν κόπον νὰ θυμὸν ὁ κ. Οἰκονόμου ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις διότι θὰ πάρουμε τὴν Λάρισα ἀπὸ μπρὸς καὶ τὸν Βῶλον ἀπὸ πίσου ; Τάχα δὲν μᾶς ξεύρουν οἱ Τοῦρκοι καὶ δὲν τοὺς ξεύρουμε ; Ἡ εἶναι καὶ αὐτὸς Δεληγιάννης νὰ κάμνῃ τὸν μισεκακόμοιρον ;

Καὶ ποῦ νὰ ἤξευρεν ὅτι ὅπως ὀνομάζεται ὁ Βῶλος τουρκιστὶ, ἦτο ἀδύνατον νὰ μᾶς τὸν προσφέρουν ἄλλῶς !

Ὅσοι τῶν κυρίων Βουλευτῶν ἔχουν ἀνάγκην παρασῆμων ἢ ριχοῦν τοῦ γλυκυτάτου. Ψῆρο καὶ παράσημον. Προχθὲς εἴχομεν τὸν Ζηνόπουλον διὰ τὰς νηπιόθεν ἐκδουλεύσεις του τῶρα ἔχομεν τὸν Δζάννης διὰ τὰς ἀνδρόθεν ὑπηρεσίας του. Καὶ τὸν καυμένο τὸν Τσουτσουνάτον ποῦ τὸν ἀφίνετε ; Δὲν θὰ τοῦ κρεμάσῃτε κι' αὐτουνοῦ τίποτε τὸν πτωχοῦ ; Τόσο λάδι τοῦ φάγατε ἀθεόφοβοι καὶ δὲν ἀξίζει ἓνας θρεμμένος Τσουτσουνάτος ἓνα ψυχορρήγοῦντα Τζάννης ;

Μὰ πιστεύετε σεῖς ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἰταλίᾳ ἐφημερίς Καπετὰν Φρακάσης καὶ ὅτι εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἶναι ὁ Τοτὸς Νικολάης ;

Ἐπρεπε νὰ εὐρεθῇ ἓνα σερπετὸ καμηλόπουλο εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ γελοῖα στρατιωτικὰ γυμνάσια ὅταν δὲν συνόδεύονται ὑπὸ πολέμου, αὐτοὶ οἱ ἔλιγμοι, τὰ πρηνηδὸν καὶ τὰ μασκαρηδὸν εἶναι διὰ ζωῆς καὶ ὅχι δι' ἀνθρώπου. Ὡστε ἓνας Σουρῆς καὶ μὴ καμῆλα ἐκοροῖδεψαν αὐτὴν τὴν εἰς μηδὲν λήξασαν ἐπιστρατεῖαν.